

la dependent

La Dependent, és una companyia productora i gestora de teatre d'Alcoi, que naix l'any 1987. Al llarg d'una història que abraça més de dues dècades, el grup s'ha mantingut fidel a un projecte teatral que es defineix a cavall entre la tradició i la modernitat, amb una clara voluntat de recolzar la dramaturgia valenciana contemporània.

s. pancraç, 34 / 03801 alcoi

96 554 08 20

639 62 01 97

www.ladependent.com

info@ladependent.com

[@ladependent](https://twitter.com/ladependent)

[la dependent](https://www.facebook.com/la.dependent)

JOAN GADEA en MATANT EL TEMPS de PASQUAL ALAPONT

la dependent
www.ladependent.com

TEATRE PRINCIPAL

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

CULTURA RTS
Teatre i Dansa

JOAN GADEA
text
PASQUAL ALAPONT
direcció
PEPA MIRALLES
il·luminació
VÍCTOR ANTÓN
música i banda sonora
PANCHI VIVÓ
tema final
2 COSAS EN EL MUNDO
(La cuna del Mesías)
coreografia
ANA CALVO
vestuari
PAKY PADILLA
fotografia
PACO GRAU
direcció audiovisual
XAVIER CORTÉS
producció audiovisual
CAROLINA MIRALLES
JUAN RUIZ
PAU SANMIGUEL
DIANA CORTÉS
RAQUEL CLIMENT
imatge gràfica i aj. direcció
PEP SELLÉS
ajudant d'il·luminació
LUIS VÉLEZ
ajudants de producció
FERRAN GARCIA
LIDIA MIRÓ
comunicació
MÍRIAM ESPINÓS
cantants del cor
FILIBERTO BAS
JUAN JOSÉ BERMEJO
JUAN BOTÍ
ANTULIO CLIMENT
FLORENCIO CUEVAS
AGUSTÍN GARCÍA
PACO GONZÁLEZ
ALFONSO HERNÁNDEZ
JOSÉ JORDÁ
MANUEL NAVARRO
JUAN NICOLÁS
ANTONIO PASCUAL
JORDI SEMPERE
EUGENIO VALLS
JOAN VALOR
FCO. JOSÉ VILA
direcció del cor i piano
ALFONSO MARCO
gràcies a:
FERRANDA MARTÍ
MARINA ROZALÉN
ISABEL BATALLER
VICENTE REIG
JOANFRA ÀLVAREZ
JUAN A. RECUERDA
ARMERÍA CLIMENT
JAUME JORDI FERRANDO
JORDI PONSODA
LUISA ESTEVE
producció executiva
JOANFRA ROZALÉN

Sol i de dol, tal com escrivia el poeta J.V. Foix, així està Joan Gadea. Té 65 anys i sa mare acaba de faltar. És el moment de fer balanç, però mirar cap arrere és assumir que el viatge de la vida s'ha fet curt. Si no és que, com declamava Eliot, un altre poeta, el temps futur està contingut en el temps passat. I clar, quan s'acosta l'últim tram és un consol comptar amb una bona motxilla de vivències. Els escriptors diuen d'una manera bella el que tots sabem més o menys per experiència, que el nostre temps és breu i fugitiu i que faríem bé d'aprofitar-lo al màxim. Les excentricitats de Joan ens fan riure, però també ens provoquen la tendresa, perquè en el fons sabem que compartim les seues fòbies i preocupacions; la seua mediocritat és la nostra, i també ho és la voluntat de transcendència. Tempus fugit, diu l'adagi, d'acord, però no cal que ens assotem més del compte i mirem de passar-ho bé mentre el viatge dura. Qui compra un bitllet a l'illa de Youkali emprén una travessia cap a la nostàlgia i cap a l'esperança, però també és una reivindicació de la comèdia i les ganes de compartir amb els amics la festa de la vida.

Pasqual Alapont

